

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco groot worden aan den uitgever, Geole Markt, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 29 APRIL 1905.

VAN ALLES WAT.

Waarom heeft de katholieke partij het Staatsbestuur sinds 21 jaar in handen? Een ernstige vraag!

't Is omdat de katholieke politiek voor leuze heeft 'Vrede en Vrijheid', dat de liberalen, die gedurig van vrijheid spreken, de leuze 'Oorlog en dwang' volgen.

Een-en-twintig jaar lang gaven de katholieken aan ons land, de kostbare waarborgen, aan elk land zoo noodig tot zijne ontwikkeling en uitbreiding van handel.

Meermalen waren onze vijanden verwonderd over de steeds blijvende kalmte der openbare denkwijze, zelfs in midden der heftigste pogingen die zij aanwenden om alles in rep en roer te stellen; gedekt b. v. de werkstakingen in 1886, of de bloedige oproer te Brussel en te Leuven en elders in 1902.

Van waar zalke publieke denkwijze... Onze tegenstrevers kunnen geen andere reden vinden dan den verdelvlijken invloed der klerikale overheersching... Oeh arie!

't Is omdat men vrede heeft met 's lauds bestuur; 't is omdat men door dit bestuur gearbeid is tot bewaring zijner vrijheden, tot goed bestuur der schatkist en tot voltooing der sociale wetgeving die de bewondering der gansche beschaaftde wereld afwint.

't Is omdat men in 't katholieke bestuur alleen genoeg wijskruacht vindt tot 't bestrijden der onvaderlandsche en onmaatschappelijke strekking van 't alvermelde socialisme.

Wat zou een liberaal bestuur -- moest het zoo ver komen -- ons voortbrengen? Niets nieuws 't zij hebben nog altijd hun zelfde programma: oorlog aan godsdienst en Kerk, school en soldatendwang.

Wat zou een liberaal bestuur -- moest het zoo ver komen -- ons voortbrengen? Niets nieuws 't zij hebben nog altijd hun zelfde programma: oorlog aan godsdienst en Kerk, school en soldatendwang.

Wat zou een liberaal bestuur -- moest het zoo ver komen -- ons voortbrengen? Niets nieuws 't zij hebben nog altijd hun zelfde programma: oorlog aan godsdienst en Kerk, school en soldatendwang.

Wat zou een liberaal bestuur -- moest het zoo ver komen -- ons voortbrengen? Niets nieuws 't zij hebben nog altijd hun zelfde programma: oorlog aan godsdienst en Kerk, school en soldatendwang.

Wat zou een liberaal bestuur -- moest het zoo ver komen -- ons voortbrengen? Niets nieuws 't zij hebben nog altijd hun zelfde programma: oorlog aan godsdienst en Kerk, school en soldatendwang.

Wat zou een liberaal bestuur -- moest het zoo ver komen -- ons voortbrengen? Niets nieuws 't zij hebben nog altijd hun zelfde programma: oorlog aan godsdienst en Kerk, school en soldatendwang.

Wat zou een liberaal bestuur -- moest het zoo ver komen -- ons voortbrengen? Niets nieuws 't zij hebben nog altijd hun zelfde programma: oorlog aan godsdienst en Kerk, school en soldatendwang.

Wat zou een liberaal bestuur -- moest het zoo ver komen -- ons voortbrengen? Niets nieuws 't zij hebben nog altijd hun zelfde programma: oorlog aan godsdienst en Kerk, school en soldatendwang.

Table with 3 columns: Gemeentescholen, Klassen, Leerlingen. Total: 4028, 8303, 431412.

En in plaats van eene vermindering is er eene verhooging van 448 lagere gemeentescholen, 1931 klassen en 58,352 leerlingen.

En waren dat op 1 December 1902, 1626 klassen in de gemeentescholen en 144,777 leerlingen in die scholen MEER dan onder het liberaal ministerie van 1883.

Ziedaar hoe de katholieke regering en bijzonder Minister de Trooz het officieel onderwijs ondermijnt!

Bedaachten. Omtrant de werkstakingen schrijft de Paus Leo XIII: 'De Staat moet in het kwaad verhelpen...'

De familie is het uitgangspunt van alle sociale revolutie. Men zal de maatschappelijke misstanden niet uitroeien tenzij met het familieleven te herstellen, te ontwikkelen.

Verban de vrije ongeregelde huishouding - dat is de leuze van den christen socioloog. Stel in de plaats het princip der vakverenigingen door Leo XIII ingeroepen.

Wij weten, en wat nog beter is, wij voelen het in ons, dat de godsdienst de grondslag is der burgerlijke samenleving, en de bron van alle goed en verhooging.

De partij der orde, welke indertijd den vrede kan terugvoeren in de verwarring der dingen, is slechts eene enkele: de partij van God. Zou die liefde tot den vrede ons waarlijk aanrijft, dan zou men wij deze partij steunen, tot haar brengen, zooveel als in onze macht is.

Pius X (E Supremi Apostolatus.)

DE OORLOG.

De Lente komt te ontvaken. In hoese en dal, te veld en over de weide weerklinkt het angstaam geschreeuw der vogelen. De vorstijzen der natuur is aangebroken, en het levenspad der boom, kiemende tot in de hotten, met hernieuwd geweld, heeft bladeren en bloemen doen bersten door het gespannen vlies.

De beoogde Gellyff trad binnen en ging eerbiedig achter den zelijsen meesterstaan. Deze verbeedde klaarschijfelijk in groote geaagdheid.

De beoogde Gellyff trad binnen en ging eerbiedig achter den zelijsen meesterstaan. Deze verbeedde klaarschijfelijk in groote geaagdheid.

De beoogde Gellyff trad binnen en ging eerbiedig achter den zelijsen meesterstaan. Deze verbeedde klaarschijfelijk in groote geaagdheid.

De beoogde Gellyff trad binnen en ging eerbiedig achter den zelijsen meesterstaan. Deze verbeedde klaarschijfelijk in groote geaagdheid.

De beoogde Gellyff trad binnen en ging eerbiedig achter den zelijsen meesterstaan. Deze verbeedde klaarschijfelijk in groote geaagdheid.

De beoogde Gellyff trad binnen en ging eerbiedig achter den zelijsen meesterstaan. Deze verbeedde klaarschijfelijk in groote geaagdheid.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

En ziet, terwijl alles hier ons uitnodigt tot leven en genieten daar in het verre Oosten liggen duizende menschen te zuchten en te lijden. Noeh zichte noch zekere was de eerste oorzaak van hun ellendige noodlot.

den afgrond slepen, tenzij om op zeker ogenblik te dienoo van de heerschacht dergenen die die moe-tere zijn?

Schoon schijnt het te sterven voor het vaderland. Maar de talloze moorden, die een oorlog veroorzaakt, de eindlooze rouw die er op een land krakt, wanneer er geplunderd, geschoten en vernield wordt, wegen zwaar op het geweten van dezen die moedwillig de schuld zijn dat er oorlog wordt gevoerd en zooveel menschenbloed wordt vergoten.

GEMEENTERAAD VAN TONGEREN.

Zitting van zaterdag 21 April 1905. Tegenwoordig: M. MEYERS, burgemeester, DELVIGNE en MODAVE, schepenen; DECKERS, JACQUES, SCHAETZEN, VAN ORBELINGEN, VOXCENK en ZEGGERS, leden.

M. DE BURGEMEESTER zegt dat hij kan bevestigen wat hij in de voorgaande zitting gezegd heeft, nopens de inrichting van nieuwe trainten tot schen Luik en Tongeren, tijdens de Tentoonstelling. Van af 1° Mei zal er alle dagen een trein uit Tongeren vertrekken, om 9,00 ure 's morgens, die te Luik zal aankomen om 10,05 ure. 's Avonds zal er uit Luik een trein vertrekken om 7,02 ure, om te Tongeren aan te komen om 7,38 ure. 's Zondags zal een bijzonder trein ingericht worden, die te Luik vertrekt om 11,30 's avonds en te Tongeren aankomt om 1,04 's morgens.

M. DE BURGEMEESTER geeft lezing van eenen omzending van den Heer Gouverneur, gericht aan de gemeenteraad. In dezen omzending wordt er gezegd dat er te Brussel, tijdens de Nationale feesten, een historische stiel, waarin de vaandels der oude gilden, en andere zaaiigheden, die aan de geschiedenis van het verleden herinneren, zullen voorkomen. Deze omzending noodigt de gemeenteraad, die welke historische schatten bezitten, dezelve naar Brussel te zenden om in deen stoet vertoont te worden.

M. DE BURGEMEESTER geeft lezing van eenen omzending van den Heer Gouverneur, gericht aan de gemeenteraad. In dezen omzending wordt er gezegd dat er te Brussel, tijdens de Nationale feesten, een historische stiel, waarin de vaandels der oude gilden, en andere zaaiigheden, die aan de geschiedenis van het verleden herinneren, zullen voorkomen. Deze omzending noodigt de gemeenteraad, die welke historische schatten bezitten, dezelve naar Brussel te zenden om in deen stoet vertoont te worden.

M. DE BURGEMEESTER geeft lezing van eenen brief van eenen slachter der stad, klagende dat rallen zijn vleesch in het slachthuis beschadigd hebben. De belanghebbende schat de schade in tien honderde gelden of 40 fr. waarvan hij vergoeding vraagt. Aan de stad.

De raad beslist dat er een onderzoek nopens deze zaak zal gedaan worden.

De raad gaat over tot de dagorder: 1° Huiseleg. - Beslek en coher van lusen. - Vraag om subsidien.

M. MODAVE maakt verslag en geeft lezing van een ontwerp van heraadslaging. De ploeying zal 600 meters bedragen. De onkosten daaruw worden geschat, zullen 25,000 fr. bedragen.

M. DE BURGEMEESTER zegt dat onder dagtekening van 16 februari M. Voncken hem eenen brief geschreven heeft waarin hij zegde dat hij in de eerste komende zitting van den raad een voorstel zou doen aangaande de Maestrichtstraat.

Op 30 februari heeft M. DE BURGEMEESTER eenen brief van protestatie ontvangen tegen het voorstel van afwerking. Deze protestatie komt van M. Louis Bertrand, Eer-Inspecteur van het Onderwijs in onze stad. De protestatie is gericht op de historische en oudheidskundige waarde van de muren waarvan men de afwerking vraagt, alsook op de schoonheid der wandeling die zich achter de Maestrichtstraat, op den wal uitstrekt.

M. VONCKEN. - Over vier jaren hebben wij een voorstel tot afwerking der wal ingediend. Op dat tijdstip, werd een weinig ernstige veldtocht tegen dit ontwerp gevoerd. Van het begin af heeft M. de Burgemeester verklaard hij zijn zou werken om het ontwerp van afwerking te doen mislukken.

M. DE BURGEMEESTER. - Ik wil niet dat gij uw vertrekpunt neemt, en laat niet toe dat gij van het punt dat ons bezighoudt, een persoonlijke kwestie maakt. Ik heb niet gezegd dat ik tegen het ontwerp zou werken; ik heb er tegen gestemd, zoals het mijn recht was.

M. VONCKEN. - Toen de raad de afwerking van de muren...

M. DE BURGEMEESTER. - De plicht van den burgemeester van Tongeren was niet te verzet tegen de afwerking.

Onkosten. - Wijziging. - Reglement. M. MODAVE maakt verslag en stelt eenige wijzigingen voor aan het thans in voege zijnde reglement.

Policiengenoten Merken en Delmartino. - Jaarwedde. - Vaststelling.

Reiniging van het Stadhuus. - Jaarwedde. Vaststelling.

Plaatsverruyningen van ongeveer 1335 vierkante meters. - Aanbesteding.

Policiengenoten Merken en Delmartino. - Jaarwedde. - Vaststelling.

Plaatsverruyningen van ongeveer 1335 vierkante meters. - Aanbesteding.

Policiengenoten Merken en Delmartino. - Jaarwedde. - Vaststelling.

Plaatsverruyningen van ongeveer 1335 vierkante meters. - Aanbesteding.

Policiengenoten Merken en Delmartino. - Jaarwedde. - Vaststelling.

Plaatsverruyningen van ongeveer 1335 vierkante meters. - Aanbesteding.

Policiengenoten Merken en Delmartino. - Jaarwedde. - Vaststelling.

Plaatsverruyningen van ongeveer 1335 vierkante meters. - Aanbesteding.

Policiengenoten Merken en Delmartino. - Jaarwedde. - Vaststelling.

Plaatsverruyningen van ongeveer 1335 vierkante meters. - Aanbesteding.

Policiengenoten Merken en Delmartino. - Jaarwedde. - Vaststelling.

Plaatsverruyningen van ongeveer 1335 vierkante meters. - Aanbesteding.

Policiengenoten Merken en Delmartino. - Jaarwedde. - Vaststelling.

Abonnement: Drie maal per week: 6 fr. per jaar. Twee: 5. Een: 4. Een blad afzonderlijk 10 centieme. De abonnements zijn vooraf betaalbaat. Aankondigingen: 15 centieme per drukregel. Reclamen, vonnissen en andere artikelen vooraf of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

M. DE BURGEMEESTER. - De plicht van den burgemeester van Tongeren was niet te verzet tegen de afwerking.

M. VONCKEN. - Ook werd de beraadslaging van den gemeenteraad niet verklar.

M. DE BURGEMEESTER. - Vershuoning, zij is noot vernietigd geworden, maar zij werd niet goedgekeurd.

M. VONCKEN. - Vandaag vragen nieuwe verzoekschriften de afwerking. Indien wij over vier jaren afgebroken hadden, zouden de onkosten niet zoo groot geweest zijn als zij nu zullen zijn.

M. DE BURGEMEESTER. - Onder het schepschap van M. Coart, heeft men niets afgebroken.

M. VONCKEN. - De nieuwe boulevards te Tongeren gemaakt, zijn voorzaker deze oude muren waard, die niet het minste belang opleveren. Maar hier moeten wij de willekeur van zekere personen verwerpen.

M. DE BURGEMEESTER. - De afwerking der muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. VONCKEN. - De heer van den wai zou kunnen afwerpen van aan de Vermeyleystraat tot aan den Schuttersgang.

M. VONCKEN. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. DE BURGEMEESTER. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. VONCKEN. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. DE BURGEMEESTER. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. VONCKEN. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. DE BURGEMEESTER. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. VONCKEN. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. DE BURGEMEESTER. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

M. VONCKEN. - De afwerkings van de muren zou schiedkundig bevonden, dat zij gezegd hebben dat men te moest behouden zonder te beslissen van welk tijdstip zij zijn.

OOM HANS.

17° vervolg. Verwonderd zag Günther haar aan, terwijl hij hernam: - Naar Europa? Neen, mevrouw van Burghofen heeft haar nooit gezien! - Dus dood! Ja, ze is dood! sprak Miss Belinda, met het hoofd knikkend, als herhalende zij die woorden voor de honderdste maal. Toen vervolgde ze onverbloemd: - Ik heb Lotharius van Burghofen nooit mogen lijden, maar hij was jong en krachtig. Wanneer is hij gestorven? - Hij sneuvelde in het jaar 1866 in den veldslag bij Königgrätz! - Ach! Dat wist ik niet. Dan was hij reeds beuweeken, toen ik aan hem schreef. Zie je, ik kon hem niet lijden, omdat hij ons de Heve Edith heeft ontvoerd, maar zoo onrechtvaardig als mijn arie zuster was ik niet, want ik weet: op vrolijk wagt op een we! Ik keurde daarom hare handelwijze af en was angstig over hare leugen. Helas! verberg ze het adres van Lotharius voor mij; daarom zou ik mijn brief op goed geluk af naar Duitsland. Men zegde mij dat Duitsland zoo klein was en dat de brief zeker aan zijn adres zou komen, maar als hij toen reeds bij het leger, wellicht reeds, dood was, heeft hij mijne mededeeling niet ontvangen. Ik ontving ten minste nooit antwoord. Dat vond ik weerd en daarom werd ik geweldig boos. - Maar, meert Günther op, ik weet zeker dat de familie van Burghofen M° Olivier van zijne dood in kennis heeft gesteld. - Dan heeft zij mij daarvan nooit iets gezegd, of het doodsbericht is verloren geraakt. Ik geloof niet meer tot zij het heeft ontvangen, want in den zomer van 1866 had hier het ongeluk reeds plaats. - Welk ongeluk? vroeg Günther eensklaps.

Wet, met mijn arme zuster! Wacht! Ik zie dat ge een deelname, verstandige meent er zijt en dat men u vertrouwen kan. Ik zal u nauwkeurig verhalen, hoe de trouwe geschiedenis zich heeft toegeerd. Gij kunt dan de Burghofen' er van in kennis stellen, en hen tegelijklertijd verspreken, mij in het vervolg met rust te laten. - Dehorst sprak zij tot de negerin, roep Gellyff binnen. - Mijn bedrienden moeten erbij tegenwoordig zijn, als ik spreek! - Günther boog toestemmend, hij zweeg verbeedergewijze om niet door de een of andere uitdrukking de spreekster op haar besluit te doen terugkomen. - De bediende Gellyff trad binnen en ging eerbiedig achter den zelijsen meesterstaan. Deze verbeedde klaarschijfelijk in groote geaagdheid. - Gij weet, hegen zij, dat onze arme Edith in het verwoeste Europa stierf; haar achterlatend had beloofd, haar terug te brengen, in plaats daarvan zond hij ons het bericht van hare dood. Bij het vernemen hiervan verloor M° Olivier bijna haar verstand, zij was wanhopig in hare smart. Tot overmaat van ramp werd tegelijklertijd ook een der kleinen hier ziek. Die kinderen maakten onze gehele vreugde uit. - Wij waren beiden onzeker, maar kopten het kleine knapje niet reden, het stierf. Niet naar Gellyff, die Heve Harelid stierf! - Ja, miss, ik zelf legde hem op het kerkhof in zijn graf, bevestigde de oude dienaar. - Zijne meesters vervelde: - Mijn zuster was niet tot kalmte te brengen. Ik bevoer, dat zij in den dood van het knapje niet meer wist wat zij deed. - Alengs heeft ze op met klagen, ja, sprak zelfs niet meer tot ze op zekeren dag op bijna vroolijken toon tot mij zegde. - Het is vreemd, ik heb het gezien. - Wat? vroeg ik zacht. - En ze antwoordde: - Ik heb mij op Lotharius gewroken; ik heb hem geschreven, dat beide kinderen gestorven zijn. Nu houden wij Anita voor ons. Niemand zal haar ons afnemen; want nu komt hij niet terug naar Amerika! - Ik schreef van hare leugen en zegde dat ze verkeerd had gedaan, en sprak:

'Neen, het is zoals het behoort, hij ontlaan die mij van haar bracht, maar verniet niet anders, dat dat eene latschijf geklede vrouw met een kind aan de haren was gezien; ja, men beweerdte zelfs dat de twee verdronken waren. In New-York, waar gevallen van verdronken zeer dikwijls voorkomen, scheen dit het waarschijnlijkt; toch was het niet uit te maken of M° Olivier met de kleine werkelijk verongelukt was, dan of ze zich heimelijk had ingescheept om ons te bereiken, of dat de wind, wat moet er van het kind worden, als wij sterven? De vader is een rijk man en in zijn land een baron, laat hem weten, dat zijn dochter leeft! - Wij schuldte het hoofd; toch zag ik dat mijnne woorden indruk maakten; want dikwijls hoorde ik haar mompelen: - Het gaat niet, hij zal ons het kind afhalen en ik kan het niet missen? - Een andere ziele, die hijgen loon tot mij. - Ziedaar, wij dood zijn, mag Gellyff het kind naar Europa brengen en dan baron zeggen, dat ik hem voorloof, eerder niet. - Daarbij bleef het, ik werd van dag tot dag zieker. Het gebeurde op zekeren dag dat M° Olivier met de ongeveer 3-jarige Anita verdween. Ze beval Deborah met de kleine te gaan wandelen en volgde onverschuld. Zij droef ze een kolleker en gebood Belinda mee naar de statie te gaan; zegde dat ze voor korte tijd op reis ging en dat ze haar moest verzoeken. Deborah deed natuurlijk, wat haar bevolen werd; ze bemerkte eerst, dat ze naar New-York gingen, toen ze er aankwamen. Den volgende morgen bemerkte deze, dat ze alleen in het hotel was achtergelaten; hare meesters waren met het kind uitgegaan en keerde niet terug; het kleine kolfer had deze meesters niet. Deborah vond in den zak van haar kleed voldoende geld te juiste; toch gevoelde hij zich door de meedeelingen van Miss Belinda diep geschokt, want de mogelijkheid, dat de dochter van Lotharius van Burghofen nog in leven was, bleef niet uitgesloten. Erik begreep zeer goed, welke eenen treurige, gewichtige tijding hij voor de van Burghofen' mee naar Europa nam. Wat Miss Belinda hem, bij hare geesteszwakte kon mededeelen, had hij gehoord en hij mocht, bij weldig het onvolledige dier mededeelingen nog blijfde zijn,

Ik loofde geldsommen uit voor elke tijding, die me mij van haar bracht, maar verniet niet anders, dat dat eene latschijf geklede vrouw met een kind aan de haren was gezien; ja, men beweerdte zelfs dat de twee verdronken waren. In New-York, waar gevallen van verdronken zeer dikwijls voorkomen, scheen dit het waarschijnlijkt; toch was het niet uit te maken of M° Olivier met de kleine werkelijk verongelukt was, dan of ze zich heimelijk had ingescheept om ons te bereiken, of dat de wind, wat moet er van het kind worden, als wij sterven? De vader is een rijk man en in zijn land een baron, laat hem weten, dat zijn dochter leeft! - Wij schuldte het hoofd; toch zag ik dat mijnne woorden indruk maakten; want dikwijls hoorde ik haar mompelen: - Het gaat niet, hij zal ons het kind afhalen en ik kan het niet missen? - Een andere ziele, die hijgen loon tot mij. - Ziedaar, wij dood zijn, mag Gellyff het kind naar Europa brengen en dan baron zeggen, dat ik hem voorloof, eerder niet. - Daarbij bleef het, ik werd van dag tot dag zieker. Het gebeurde op zekeren dag dat M° Olivier met de ongeveer 3-jarige Anita verdween. Ze beval Deborah met de kleine te gaan wandelen en volgde onverschuld. Zij droef ze een kolleker en gebood Belinda mee naar de statie te gaan; zegde dat ze voor korte tijd op reis ging en dat ze haar moest verzoeken. Deborah deed natuurlijk, wat haar bevolen werd; ze bemerkte eerst, dat ze naar New-York gingen, toen ze er aankwamen. Den volgende morgen bemerkte deze, dat ze alleen in het hotel was achtergelaten; hare meesters waren met het kind uitgegaan en keerde niet terug; het kleine kolfer had deze meesters niet. Deborah vond in den zak van haar kleed voldoende geld te juiste; toch gevoelde hij zich door de meedeelingen van Miss Belinda diep geschokt, want de mogelijkheid, dat de dochter van Lotharius van Burghofen nog in leven was, bleef niet uitgesloten. Erik begreep zeer goed, welke eenen treurige, gewichtige tijding hij voor de van Burghofen' mee naar Europa nam. Wat Miss Belinda hem, bij hare geesteszwakte kon mededeelen, had hij gehoord en hij mocht, bij weldig het onvolledige dier mededeelingen nog blijfde zijn,

dat hij de oude dame, die nooit bezoek ontving, die hem van haar bracht, maar verniet niet anders, dat dat eene latschijf geklede vrouw met een kind aan de haren was gezien; ja, men beweerdte zelfs dat de twee verdronken waren. In New-York, waar gevallen van verdronken zeer dikwijls voorkomen, scheen dit het waarschijnlijkt; toch was het niet uit te maken of M° Olivier met de kleine werkelijk verongelukt was, dan of ze zich heimelijk had ingescheept om ons te bereiken, of dat de wind, wat moet er van het kind worden, als wij sterven? De vader is een rijk man en in zijn land een baron, laat hem weten, dat zijn dochter leeft! - Wij schuldte het hoofd; toch zag ik dat mijnne woorden indruk maakten; want dikwijls hoorde ik haar mompelen: - Het gaat niet, hij zal ons het kind afhalen en ik kan het niet missen? - Een andere ziele, die hijgen loon tot mij. - Ziedaar, wij dood zijn, mag Gellyff het kind naar Europa brengen en dan baron zeggen, dat ik hem voorloof, eerder niet. - Daarbij bleef het, ik werd van dag tot dag zieker. Het gebeurde op zekeren dag dat M° Olivier met de ongeveer 3-jarige Anita verdween. Ze beval Deborah met de kleine te gaan wandelen en volgde onverschuld. Zij droef ze een kolleker en gebood Belinda mee naar de statie te gaan; zegde dat ze voor korte tijd op reis ging en dat ze haar moest verzoeken. Deborah deed natuurlijk, wat haar bevolen werd; ze bemerkte eerst, dat ze naar New-York gingen, toen ze er aankwamen. Den volgende morgen bemerkte deze, dat ze alleen in het hotel was achtergelaten; hare meesters waren met het kind uitgegaan en keerde niet terug; het kleine kolfer had deze meesters niet. Deborah vond in den zak van haar kleed voldoende geld te juiste; toch gevoelde hij zich door de meedeelingen van Miss Belinda diep geschokt, want de mogelijkheid, dat de dochter van Lotharius van Burghofen nog in leven was, bleef niet uitgesloten. Erik begreep zeer goed, welke eenen treurige, gewichtige tijding hij voor de van Burghofen' mee naar Europa nam. Wat Miss Belinda hem, bij hare geesteszwakte kon mededeelen, had hij gehoord en hij mocht, bij weldig het onvolledige dier mededeelingen nog blijfde zijn,

den tijd, dat Miss Belinda mij gebood den lichtzinnige hier uit het huis te jagen. Indien ge hem hebt, heb ge zeker ook wel gehoord, dat hij onlangs naar Europa is vertrokken? Günther had dit gehoord en begreep nu de droefheid van denouden man; want openlijk bracht men te New-York het vertrek van den talentvollen toneelspeler in verband met een juweelendiefstal, die had plaats gehad bij eene prima-donna en die de politie in rep en roer had gebracht. Günther behield dit echter voor zich en sprak beleefd: - Een zoo goed toneelspeler als M. Bend zal ook in Europa zijn rol vervullen! waarop de oude man nadenkend antwoordde: - Europa is klein, niet waar Sir? Ge zult mijn zoon daar allicht ontmoeten, en ge hem kent, zult ge wel zoo goed willen zijn, hem van mij te groeten en hem te zeggen dat hij zijn vaders niet mag vergeten en geen schande over zijn witten haren brengen! - Ware de opdracht niet van zulk eenen treurigen aard geweest, Günther zou erom gelachen hebben, evenals om die, welke destijds mevrouw Burghofen hem had verzocht. Oude menschen zijn zich overal dezelfde. De oude dame in Europa meende, dat hij ook in Amerika even gemakkelijk de bewuste persoon zou vinden, als dat hij eene wandeling deed, en de grize Amerikaanse stelde zich Europa voor als een groot marktplein, waar twee bekenden eender niet konden misloopen. Günther reikte den oude de hand. - 't Is niet onmogelijk dat ik M. Bend den een of anderen keer op een onze groote fooneelen te zien krijg - ik geloof u, dat ik hem dan achter de schermen zal opzoeken om hem de groeten zijns vaders over te brengen. [Wordt voortgezet.]

Maladies de la gorge du nez et des oreilles. Docteur Sonval, médecin spécialiste, RUE DES CHAMPS 31 Liège, consultations de 8 à 10 h. et de 2 à 4 h. le dimanche de 8 à 10 h.